

LAIVAS

No. 51. Metai VII

Gruod.-Dec. 10, 1927

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

III. ADVENTŲ SEKMADIENIS.

Evangelija.

JONO 1, 19-28.

ANUO metu žydai siuntė iš Jeruzolimos kunigų ir lėvitų pas Joną jo paklaustų: Kas tu esi? Jis prisipažino ir nesigynė; ir prisipažino: Aš nėsu Kristus. Jie vėl jį klausė: Tai kas gi? Ar tu esi Elijas? Jis tarė: Nėsu. Ar tu esi pranašas. Ne. Taigi, jie jam tarė: Kas tu esi? kad mes duotumėm atsakymą tiems, kurie yra mus siuntę. Ką pats apie save sakai? Jis tarė: Aš šaukiančiojo tyruose balsas: Taisykite Viešpaties kelią, kaip yra pasakęs pranašas Izaijas. Atsiųstieji-gi buvo iš Parisiejų. Jie dar jį klausė ir jam tarė: Tai kam gi krikštyji, jei tu nėsi Kristus, nei Elijas, nei pranašas? Jonas jiems atsakė ir tarė: Aš krikštiju vandenimi; bet tarp jūsų stovi

Lekcija.

PILYP. 4, 4-7.

BROLIAI: Džiaugkitės Viešpatyje visuomet, vėl sakau, džiaugkitės! Jūsų kuklumas tebuna žinomas visiems žmonėms; Viešpats yra arti. Nebukite nieku bailiai susirupinę, bet visuose dalykuose jūsų prašymai tesidaro žinomi Dievui malda ir maldavimu su dėkojimu; ir visokį išmanymą perviršijanti Dievo ramybė te-sergi jūsų širdis ir jūsų mintis Kristuje Jėzuje.

tas, kurio jūs nepažįstate. Jis yra tasai, kurs po manęs turi ateiti, kurs pirm manęs buvo, kuriam aš nėsu vertas atrišti jo kurpių dirželio. Tai atsitiko Betanijoje, anapus Jordano, kame Jonas krikštijo.

I ANGELĄ SARGĄ.

O Angele mano, o šventas globėjau!
Dažnai tavo balsą slaptingą girdėjau,
Neleidžiant man klysti iš kelio tiesos.
Kur buč' pasidėjęs be tavo globos?!
Aš kartais užmiršęs, kad tavo tai balsas,

Nebojęs klatingu žengiau jau keliu.
Tik tavo pagalba sugrįžti padėjo
I kelią šviesesnį iš to, kur tamsu.
Tu Dievo Geriausio man skirtas es,
Tau mano likimas brangus.
Padėk man nueiti, kur buva šventi,
Kur gera, kur mielas dangus.

Kolegijos Remėjų Seimas.

Kiekvienas gražus mūsų visuomeninio gyvenimo reiškiny yra sveikinas. Juo labiau toksai reiškiny, kuris liečia mūsų jaunimą. Nenuostabu todėl, kad visi Chicago visuomenės vadai džiaugiasi pilnu Kolegijos Remėjų Seimo pasisekimu. Pati Remėjų organizacija rupinasi lietuviškos aukštosios mokyklos likimu mūsų išeivijoje. Toji mokykla yra svarbi ne tik tai tuomi, kad jiniai auklėja mūsų jaunimą tautiniai tikybinėje dvasioje, bet ypatingai tuomi, kad jiniai ruošia mūsų Amerikos Lietuvių visuomenei vadus.

Seimas įvyko Chicago mieste 27 d. lapkričio m. šv. Mykolo parapijos svetainėje. Pradžia buvo labai iškilminga. Šv. Mišias atlaikė d. g. kun. F. Kudirka, Tėvų Marijonų provincijolas; jam asistavo kun. dr. K. Matulaitis, "Draugo" administratorius, ir kun. dr. J. Navickas, kolegijos direktorius. Toms iškilmėms atatinamą pamokslą pasakė kun. dr. K. Matulaitis. Per šv. Mišias gražiai giedojo parapijos choras, p. Kulio vedamas. Bažnyčioje buvo per šimtą delegatų, pasipuošusių Seimo ženklais; pačiame gi Seime dalyvavo du šimtu ir keturi delegatai. Po pamaldų vietiniai darbuotojai suruošė delegatams pietus, o vėliau — vakarienę. Tai visa rodė gražų šv. Mykolo parapijos darbuotojų nuoširdumą ir gerumą.

Posėdžiai prasidėjo 2 val. po pietų. Seimą atidarė centro pirm. kun. dr. J. Navickas, pakviesdamas d. g. kun. F. Kudirką atkalbėti malda. D. G. kun. Ku-

dirka, atkalbėjęs maldas, pasveikino Seimo dalyvius, reikšdamas džiaugsmo ir linkėjimų tokiam skaitlingam žmonių supludimui. Paskui Seimą sveikino centro pirm. kun. Navickas, trumpais ruožais nurodydamas tą pažangą, kuri buvo padaryta per šiuodu metu.

Po centro valdybos pasveikinimų ėjo Seimo valdybos ir komisijų rinkimai. Centru pasiūlus buvo išrinkti sekantieji Seimo valdybos nariai: prezidijume — kun. J. Vaičiūnas, p. L. Šimutis ir p. Bacevičius; sekretorijate — p. Balanda ir p-lė Galnaitė. Į įvairias komisijas išrinkti: 1) mandatų — kun. J. Svirskas, p. Janušauskas ir p. Baliauskas; 2) rezoliucijų — kun. dr. Matulaitis, dr. Poška ir adv. Grišius; ir 3) sveikinimų — kun. dr. Navickas, p. Valančius ir p. Ruginius.

Išrinkus visą Seimo aparatą, tęsėsi tolymesni pasveikinimai. Seimo pirm. kun. J. Vaičiūnas, savo karšta kalba sužavėjo Seimo dalyvius. Jisai pabrėžė mūsų tautinės ir tikybinės sąmonės reikšmę visuomeniniame gyvenime ir nurodė organizatyvius kelius, kokiais mes galime norimos gerovės pasiekti. Baigdamas kalbą, padarė išvadą — kaip svarbu mums yra stiprinti toji kolegija, mūsų tautos tvirtovė.

Toliau kalbėjo p. P. Galinis, Marquette universiteto (Milwaukee, Wis.) instruktorius. Jaunas lietuvis amerikietis, savomis galimybėmis pasiekęs šios aukštos vietos, galėjo gerai įvertinti to mokslo svarbą ir mūsų išeivijos vai-

kams. Jisai ir kalbėjo jų vardu, ragindamas visuomenę susirupinti kolegijos likimu ir apdrausti jaunosios kartos tautinį ir tikišinį likimą.

P. L. Šimutis, "Draugo" redaktorius, sveikino Seimą trijų didžiųjų grupių vardu. Visu pirma Lietuvos Krikščionių Demokratų įgaliojimu, kurie yra mūsų idealų ir darbų vienminčiai; paskui Federacijos vardu, kuri pirmutinė patiekė sumanymą kurti lietuviams bernaičiams Amerikoje aukštąją mokyklą; ir pagaliau dienraščio "Draugo" vardu, kuris nuolatos buvo kolegijos ir Remėjų organizacijos artimiausias prietelius ir toliau tokiu pasiliks.

Daug gražių minčių pareiškė ir kiti kalbėtojai; juos visus sunku ir išvardyti. P. Sakalas, sveikindamas L. Vyčių vardu, reiškė tą palankumą, kurio vyčiai visuomet jautė mūsų jaunutei mokslo įstaigai. Ir Chicago Federacijos apskritys ir šv. Kazimiero Remėjų centras ir įvairių kitų draugijų atstovai sveikino Seimą, įteikdami jo tikslams gausių aukų.

Laiškais sveikintojų buvo visa eilė. Ir tai ne tuščiais žodžiais; jie savo žodžius rėmė gausiomis aukomis. Tokių pasveikinimų teko suskaityti į keturias dešimtis. Jų buta nuo įvairių įvairiausių draugijų. Sunku čia jas visas ir išvardinti. Kuomet bus paskelbtas Seimo protokolas, ten rasime užregistruotas tų prakilnių draugijų nuoširdžius linkėjimus ir aukas.

Ne vien Chicago miestas buvo reprezentuojamas. Svečių delegatų buvo ir iš toliau. Kun. Martis, Gary, Ind.,

sveikindamas Seimą, įteikė suvirš \$100 čekį. Gražiai pasirodė Melrose Park, Ill ir Kenosha, Wis.

Nepaprastai daug nuoširdumo savo kalboje pareiškė kun. I. Albavičius Amerikos Lietuvių Federacijos pirmininkas. Iš jo žodžių buvo galima suprasti ką jaučia jo širdis, susirupinusi mūsų jaunuomenės ir mūsų kolegijos likimu. Jisai reiškė ne tiktai savo asmeninius jausmus, bet ir visos Amerikos Lietuvių Federacijos nusistatymą šiame klau sime. Tai buvo mūsų tautinės vadovybės viršunės pasisakymas kaip išėivijos vadai vertina kolegijos svarbą.

Pasibaigus sveikinimams, centro valdybos nariai išdavė savo atskaitas. Centro pirm. kun. dr. Navickas atpasakojo Remėjų draugijos eigą ir ypatin-gai josios remiamos kolegijos kurimąsi, vystymąsi ir dabartinę jos padėtį. Yra kuo pasidžiaugti: kolégija gyvuoja; yra šeši profesoriai ir 32 mokiniu. Pereitą pavasarį pirmoje laidoje kolegiją baigė 6 mokiniai, kurie šį rudenį įstojo į Kau-no universitetą Lietuvoje. Visa yra — ir mokslo jėgų ir kandidatų; tetrucksta tiktai tinkamų kolegijai namų, kurių likimu šitas garbingas Seimas ir tars savo žodį. Po pirmininko atskaitos buvo išdalinti atstovams kolegijos metraščiai.

(Daugiau bus).

Vilniaus Aušros Vartų Stebuklingosios Švenčiausiosios Panelės Marijos Paveikslas

Sulig Tėvu Vaełovu Kapucinu
parašė *Šnaudalis*.

(Tąsa).

Šitą bromą buvo pastatęs vyskupas Taboras savo lėšomis tuo pačiu metu, kai Vilniaus miestą apvedė muro siena (1497 — 1596 m.).

Šito apmuriavimo ir vienkart pačios bromos (Aušros vartų) pastatymo aplinkybės yra čia mums labai svarbios ir turi kieto sąryšio su paties stebuklingojo Paveikslas istorija, nes jos liudija, jog šis paveikslas yra nutapytas ne rusų — schiz-

matikų, bet katalikų. Kad įrodžius šitą, tai mums reikia butinai priminti šias aplinkybes. Paduodame jas iš seniausiųjų rašliavos liekanų, Narbuto Teodoro veikalė: „Pomniejsze pisma historyczne” (130 pusl.) patalpintų.

„Aleksandrui Lietuvos sostą užsėdus, kilo baisios karo audros ir užpludimai. Totoriai ir maskoliai pradėjo smarkiai veržtis atviran kraštan. Ne kartą bangos baisiai kratė ir patį beveik neapginkluotą sostapilį. Tada Vilniaus vyskupas, Taboras Vaitiekus pirmasai pradėjo įkalbinėti D. Lietuvos kunigaikštį Aleksandrą, jog jįsai privalo butinai aptverti muro siena Vilniaus miestą.

1498 m. bal. 23 d. pirmadieny (vyskupo Globėjo dienoje) procesija iškilmingai apėjo paskirtąjį apmuryti miesto apskritį. Procesijos gale, po brangių baldachimų, pontifikaliai apsirėdęs, ėjo Vilniaus vyskupas, Taboro Vaitiekus. Paskui jo ėjo D. Kunigaikštis Aleksandras... Prie kiekvienos bokštui paskirtos vietos vyskupas šventino kertinį akmenį... Įžymiausiai pašventinta Medininkų (Aušros Vartų) broma, kurią atnaujino iš pamatų, pastumę ją iš atžvilgio į senąją kelioliką prentų (pr.—pusaštunto masto) Aštrojo priemiesčio link. Dedant pamatus šitai bromai, visa procesija sugaišo arti bertainio. Įleidę gilyn didelį kertinį akmenį, kurio išgranžoje patalpino šventųjų relikvijas, pinigų ir parašus ant sidabrinės skardos...

(Toliau aprašytos vyskupo ant turgavietės atlaikytos pamaldos. Buvo du pamokslai: vieną sakė lietuviškai bernardinai, kitą karmelitas lenkiškai. Vyskupas ir D. Kunigaikštis sėdėjo ant sostų; iš

kanuolių iššovė 106 kartus...).

Povakary prie Medininkų bromos atvyko vyskupas, ragindamas prie darbo, prie kitų bromų kiti. Darbus prižiūrėjo Skiedelis Jonas.

1503 m. spal. 2 d. užbaigė murų ir apskritinių griovių darbus; pats vyskupas pašventino visą miesto apskritį su bromomis ir bokštais po Angelų Sargų globa.

Šitasai didelių nuopelnų vyskupas, pilnas šventumo Dievo vyras, paskutiniosios ligos prispaustas prie lovos turėjo tos paguodos, jog karalius ir miesto luomai pasiuntė prie jo nepaprastą pasiuntinybę, kuri visų vardu išreiškė jam visų pagarbas ir padėkas.

Atėjus pasiuntinybei, vyskupas Taboras, šv. Pranciško rubais apsilvilkęs, su ražančiumi rankoje, sėdėdamas fotely, maloniai su ašaromis atsakinėjo į pasiuntinių prakalbas. Otočenkai Mykolui prieš vyskupą atsiklaupus, ir prašant jam pavelyti pastatyti vyskupo paminklą amžinai atminčiai, vyskupas, bučiuodamas kakton vaitą, atsakė: „tvirčiausias man paminklas bus šitie miesto murai, bromos ir bokštai, jei jus ir jūsų įpėdiniai sergėsite juos vienybėje, saugosite nuo neprietelių ir neduosite jiems sugriuti. Man numirus, duokite 33 grašius neturtėliui, kuris pirmas, man mirus, įeis miestan Medininkų bromą. Šito aš trokštu ir uždedu ant jūsų šitą griežtą priedermę.“

Iš virš aprašytojo aišku pasirodo, jog Medininkų bromą (Aušros Vartų) turėjo didelės svarbos ir nepaprastu budu buvo atžymėta vyskupo Taboro, kursai ir mirdamas prisiminė ją. Taigi aišku, jog ši bromą negalėjo būti atiduota schizmatikų dvasiškosios priežiūrai, kaip tat tvirtina kaikurie rusų rašytojai. Paties vyskupo pamatinin akmenin sudėtosios šv. Relikvijos (aišku, kad katalikiškosios); paties vyskupo pašventinimas bromos — visa tai prirodo, jog schizmatikai negalėjo prikabinti prie šitos bromos savo šv. paveikslo,

nei turėti juos savo priežiūroje.

Be to dar reikia prisiminti anų laikų tvirtą prisirišimą prie tikėjimo ir uolumo, kurs nebutų leidęs ant katalikiškųjų bromų užkabinti nekatalikiškus paveikslus. Gi to paties D. Kunigaikščio žmonai (vėliau karaliaus), kuri buvo D. Maskvos kunigaikščio duktė, schizmatikė, buvo neleista turėti savo schizmatiškosios koplyčios Vilniaus pily, kad ir griežtai to reikalavo Maskva; ir karalienė buvo priversta eiti pasimelstų mieste esančion cerkvėn. Del tos priežasties ir Maskva paskelbė Lietuvai karą. Savo schizmos delei ir karalienė liko neapvainikuota!

Šita bromą, keletai metų praslinkus, (1508) Zigmanto I lėšomis buvo perdirbta, paaukštinta ir gražiai aplink išdabinta lipdalais ir tapiniais ant muro iš visų keturių pusių. Po gzimsu (kyšuliu) apačioje patalpinta, iš akmens iškalta, apvainikuota galva, labai panaši į Zigmantą I.

Ir kada kitų bromų nė pėdų nebliko, Medininkų, arba Aštrioji bromą (Aušros Vartai) nuo 1508 m. išliko iki šiol, kaip buvo buvusi.

Bromą yra labai prašmatni — matyt, gero architekto statyta, iš gan didelių plytų, 12 colių (kramplių) ilgio, 5 pločio ir 3 ir pusė storio. Ji yra keturiasienė, lygių šonų, susidedanti iš dviejų aukštų, perskirtų apeinančiu visas keturias šalis frizu. Murai pusketvirto masto storio; ant skliautų sudaro vieną kambarį 13 ketv. mastų ploto. Po dešinės nuo miesto yra siauručiai, vingiuoti laiptai, kurie veda į viršutinius namus.

Štai šitoje senobinėje Aušros Vartų bromoje, kuri čielybėje prastovėjo 4 amžius, patalpintas neišpasakytai gražus, stebuklingas švenčiausios Panelės Marijos Globėjos ir Užtarytojos, Gedimino miesto ir visos Lietuvos ir „Šventos“ Žemaitijos Paveikslas.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

Gruodžio mėnesio atlydai.

8. Nekalto Švenč. Panelės Prasiidėjimo šventė. Visų tretininkų Globėjos šventė. Generalinė absoliucija ir visuotini atlydai.

16. Pirmą ir paskutinę prieš Kalėdas novenos dieną. Visuotini atlydai.

25. Kalėdos. Generalinė absoliucija ir visuotini atlydai. Lygiai: galima įgyti atlydai:

1. Dienoje įstojimo į Tretininkų Santvarką ir profesijos dienoje.

2. Mėnesinio tretininkų susirinkimo dienoje.

3. Tris dienas į mėnesį sulig savo pasirinkimu.

4. Kiekvieną antradienį, pašvęstą šv. Antano garbei. Reikia aplankyti viešai išstatytas švenč. Sakramentas.

5. Pirmoje gruodžio mėnesio subatoje, kuomet laikomos šv. Mišios švenč. Panelės Marijos garbei.

6. Gruodžio 17 dieną. Tikta reikia aplankyti viešai išstatytas švenč. Sakramentas ir pasimelsti prie šv. Paskalio, kuris yra skaitomas švenč. Sakramento garbintoju.

N. B. Kad šituos atlydus žmogus galėtų įgyti, jisai turi priėti išpažinties, priimti šv. Komuniją, aplankyti bažnyčią ir sukalbėti sulig šv. Tėvo intencija kelimą poterėlių.

Šventų Mišių Auka.

Mes aukojame savo turta, laiką ir viską, kas tik yra mums brangu geresniems ir kilnesniems tikslams. Daugelis žmonių atitraukia nuo savęs kas jiems geriausiai patinka ir aukoja kokiam kitam geresniam sumanymui savo gerybes. Jeigu mūsų laikuose mokslas puikiai žydi, tai daugelis yra tėvelių pasiryžę padaryti didžiausią auką iš visko, ką jie tik turi, kad tik

duotų savo vaikučiams atatinamą mokslą.

Bet geriau aptariant žodį auką, galima pasakyti, kad tai yra aktas, per kurį mes suteikiame Dievui garbę ir dėkojame Jam už viską, ką Jis mums teikėsi duoti iš savo mielaširdystės. Dievas nori, kad šita mūsų padėka paeitų iš mūsų širdžių, užtai kad mes susidedame ne tik iš dvasinių privalumų kaip proto ir valios, bet taipgi ir iš kuno. Mums reikia teikti Dievui garbę mūsų žodžiuose bei veiksmuose. Užtai mums yra net paties Dievo liepiama maldauti Jo ir atlikinėti gailestingus darbus. Vienok malda ir mūsų geri darbai, kuriuos mes atliekame, tik tiek turi vertės, kiek jie sutinka su mūsų vidujiniais privalumais, butent protu ir valia. Jei mes viduje nejaučiame, ką mes darome, bet tik dėl akių kitų arba kokios kitos priežasties atliekame gerus darbus, tai tada tuose darbuose nieko gero nėra, ką mes galėtume Dievui paaukoti.

Vienok yra vienas veiksmas, kuris suteikia Dievui aukščiausią garbę ir nepriklauso mūsų vidujinių privalumų, kaip kad priklauso mūsų dievobaimingi darbai. Tai yra šventų Mišių auka. Mes sakome, kad tas žmogus aukoja save, kuris pasiryšęs padėti artymui stoti už Jį reikale ir net gyvastį padėti. Bet žmogus dar didesnę auką padaro, jei jis padeda savo gyvastį už Dievą arba nors paaukoja Jam tą, kas Jam geriausiai patinka.

Jau nuo senų senovės pats Dievas liepdavo žmonėms aukoti gyvulius, augalus ir viską, ką tik jie apturėdavo iš Jojo rankų. Jie taip ir darydavo parodydami, kad jie priklauso Dievui, išpažįsta Jojo aukščiausią valdžią ir grąžina Jo dovanas nors mažesniu saiku. Visgi jų aukos tik tiek vertės turėdavo, kiek patys aukotojai iš savo pusės pridėjo maldin-

gumo ir prašymo Dievo, nes tos aukos savyje buvo tik Dievo dovanomis, paliktomis žmogaus suvartojimui. Užtaigi prašai ir pasmerkdamo jas, nes dažnai jos buvo tik tuščios apeigės be jokios vertės iš pusės aukų ir aukotojų.

Tik vienas Dievo Sūnus galėjo atlyginti Dievui už žmonių nuodėmes, suteikti Dievui vertingą auką ir, kad jau kitaip negalima būtų, nes pats Dievas pasiaukoję praliedamas kraują ant Kalvarijos kalno. Ką Viešpats padarė ant Kalvarijos kalno, tas pats atkartojama ant mūsų altorių laike Šventų Mišių, kada Jis vėl aukojasi savo dangiškajam Tėvui nekruvinu budu. Jis čia nekencia, kaip kad kentėjo ant Kalvarijos kalno, bet suteikia Jisai naujų malonių išdildimui mūsų nuodėmių, nors Jo vienas kentėjimas galėjo atpirkti ne tik šitą pasaulį, bet tukstančius pasaulių. Jis tokią pačią garbę suteikia dabar savo dangiškajam Tėvui, kokia buvo jam suteikta ant Kalvarijos kalno; permaldauja Jį už mūsų nuodėmes ir galutinai

atkartoja savo meilę mūsų vietoje. Jis ant mūsų altorių nemiršta antrą kartą, bet tik aukoja Save po duonos ir vyno paveikslais. Taigi Jis vėl suteikia Švenčiausiai Trejybei tobuliausią auką, kurios niekas negali užstoti. Vienų Mišių auka suteikia Dievui didesnę garbę negu visos maldos galėjo kada nors suteikti.

Taigi jei šventos Mišios yra tokios didelės vertės ir taip daug reiškia tikinčiam žmogui į mūsų Viešpaties nuopelnus, kaip tai kiekvienas katalikas turėtų ieškoti progos dalyvauti kokiū nors budu šventų Mišių aukoje. Jis privalėtų stengtis išklaudyti šv. Mišių kada tik yra tam proga ir sujungti savo maldavimus už visus trukumus su mūsų Viešpaties permaldavimais. Laike šventų Mišių yra tinkamiausia proga prašyti Viešpaties malonių pirmiausia sau, paskui savo artimiesiems ir galutinai visiems žmonėms, bet ypatin-gai tiems kurie nesupranta tikros Šventų Mišių vertės ir naudojas Viešpaties taip gausiais nuopelnais.

K. J. J.

Uršulēs Nelaimēs

(Tēsinys).

Dvidešimts rankų pakilo griebti jį. Senelis nepasijudino nei per colį. Jis buvo panašus į tas uolas, į kurias susikula didžiausios vandenyno bangos. Tas žmogus, kuris, gyvenimo aplinkybių stumiamas, nuolankiai pas save patarnaudavo visiems, kreipdamas dėmesio į mažiausius pageidavimus, dabar, šioje krūtingoje valandoje, rado savyje tiek galingos jėgos parodyti savo persekiotojams savo didybę ir jų niekšystę.

Pavojus seneliui augo su kiekviena minuta. Iš driskių tarpo, kurie pirmiau šedubos plano nesuprato, ar jo negyrė, ir tie dabar sukilo. Vynas įkaitino jų pakaušius. Jie šaukė sykiu su visais, kad senelis turi ateiti ir tarnauti jiems.

Čia įvyko nepaprastas reginys. Pasirodė jauna mergaitė. Ji iki šiol tunojo už lovos. Niekas nebuvo jos pastebėjęs. Dabar staiga ji atsistojo, išbalus, palaidais plaukais ir savo alkunėmis, kurioms nežinia kas davė jėgų, prasiškinė sau kelią prie tėvo, kuris sėdėjo nesijudindamas kaip statula.

“Tėveli” — tarė ji, atsistodama priešai jį — daryk, ko jie reikalauja nuo tavęs.”

Senukas pažvelgė į ją, netardamas nei žodžio.

“Kaip mūsų Dieviškasis Mokytojas — tarė ji, apsipiūdama ašaromis — gerk taurę iki dugnui: meldžiu vardan šventojo kentėtojo, kuris žiuri į mus iš aukštybių; nestatyk pavojun savo gyvybės,

kuri taip dar reikalinga mums, tavo vaikams, kurie dar likome gyvi.

Tai mano brolis Pranciškus stumia mane tarti šiuos žodžius ir maldauja, kad prie jų prisitaikintum.”

Šlykščiausi driskiai ratu apsupo jauną mergaitę, kuri verkdamą laikė apkabinius tėvo kelius. Kreivakojis “komandierius”, pasijudino kaip ir norėdamas ją paimti už rankos. Ji sukliko: “Tėve, ar nori, kad jie mane čia tavo akyse nužudytų?”

Baimė suėmė senuką Lažą ne dėl savo gyvybės, bet dėl savo mylimo vaikelio. Jis atsistojo. Svyravo. Baisi kova. virė jo krutinėje. Galutinai, kaip ir ne savo valia, pastvėrė bonką, jam kišamą ir ištuštino ją beveik visą į stiklą, kurį jam pakišo.

Baisiausias “ura”, kaip kokios vernių gaujos paleistos, nuaidėjo per visą trobėsį.

Nelaimingas tėvas turėjo pilti vyno pačiam budeliui, kurių kelios vaianodos atgal nukirto jo sunaus galvą.

Kad vyko tie visi baisūs biaurumai namų viduje, Uršulė, kuri vis dar buvo pribaklyta kieme. Ją saugojo Leonidas. Jis gėdijosi eiti vidun su anais driskiais. Jis nenorėjo pasirodyti ir Lažų šeimynai, nuo kurios buvo patyręs daug gero. Tai jis noriai pasiliko saugoti Uršulę.

Ši nuo nuovargio ir žiaurių įspūdžių buvo kaip ir apsvaigus. Ji suvargus, netekus jėgų, sudribus kniubojo

ant arklio. Ji, rodos, nieka nematē ir negirdējo, kas aplink darosi.

Ept geras tēmytojas butų žiurējes kaip ji kartkartėmis slaptinai pažvelgdavo į didžiojo vieškelio pusę ir po to keldavo savo mėlynas akis į dangų, pasivesdama Dievo valiai.

Keli žodžiai, kuriuos jai šį rytą prašnabzdėjo į ausį Frulardas, darė šiek tiek vilties išsigelbėti: gal but ji tikėjosi, kad Dievas nepasigailės stebuklo jai išgelbėti. Kas pasakys, kas slinko per jos mintis? Toje jaunoje kartinėje viltis veikė su karštumu ir gyvumu; jai, tokiai gerai ir mylinčiai motinai gyvenimas darė dar daug patraukimo. Koki jausmai varstė jos širdį, sunku žinoti, bet nei vienas nusiskundimo žodis neišsiveržė iš jos lūpų.

Užeigos tarnas, kuris pirmiau vaišino bekelnius kareivius, pastebėjo, kad jie turi imtinį kieme. Jam pagailo Uršulės. Jos išblyškęs veidas, drėgni pakariai, jam rodė, kiek ji prikentėjus ir dar kenčia. Jis tuojaus nulėkė į virtuvę, pripildė indą gardžios, geros sriubos ir nunešė nelaimingai belaisvei.

“Imk — tarė — man rodos tau tai labai reikalinga.”

Teatlygina tau Dievas”, atsakė Uršulė silpnu balsu. Ji ištuštino indą ik lašui, nes ji nebuvo turėjus burnoje nei trupinėlio nuo praėjusio vakaro.

Ta sriuba ją atgaivino ir iššaukė rausvumo ant jos išblyškusių veidų.

“Kad aš galėčiau, kuo nors Tau pageibėti, aš noriai tai padaryčiau,” tarė tarnas gilos užuojautos balsu.

“Ačiu tau,” atsakė belaisvė. Dvi

stambios, kaip blizgą briliantai, ašaros nuriedėjo iš po jos ilgų blakstienų, per veidus. Tai buvo iškalbingiausias pareiškimas jos dėkingumo jausmo.

Greitai gauja jau vėl buvo ant vieškelio į Tregį.

SKYRIUS XI.

Spąstai.

Frulardas ir jo nauji draugai negaišino laiko. Lygiai ketvirtą valandą, apsipylę prakaitu, jie buvo prie nekurios bakužės, pridengtos aržuolo šakomis, durų. Ten buvo lygiai pusiaukelis tarp Tregio ir Patilčių.

“Ši vieta išrodo labai tinkama mūsų užmanymui, ar ne?” tarė Liutaširdis savo draugams, rodydamas į kelią einantį tiesiog per krumuotas vietas.

“Tai čia tas kelias, kuriuo tie kraugeriški bekelniai turi eiti, kad dasigautų į miestą. At kad mes turėtume da nors kelis viršaus gerus draugus, tai paimtume mes iš tų budelių gerą apyskaitą. Uu, mano burna apsiputoja, pamąščius apie tai. Bet kuomet mes esame tik trys, tai butų tikra beprotybė pulti tuos tigrus atvirai. Mes turime pasitenkinti tik išplėšimu nekaltos aukos.”

“Taip, jei jie nesuskubo ją nutempti į savo urvą”, pastebėjo baimingai Frulardas.

“Negalimas daiktas, kad tai butų įvykę”, atsakė kitas. Mes ėjome tiesia linija per girias, gi jie priversti buvo eiti vieškeliu; tik už kokio pusvalandžio jie gali buti čia. Mes turime dar užtektinai laiko pasilsėti ir pasistiprinti iki pradėsime savo sportišką žygį”. Tai taręs jis pasuko bakužėn. (Bus daug.)

Katalikų Pasaulys

AUSTRIJA. — Austrijos valdžia, kad sutaupius pinigų, pradėjo šalinti iš vietų valdininkus ir sumažino jų skaičių. Vienoje įstaigoje buvo mašinistė jauna mergaitė, kuri gaunama alga maitino savo seną motinėle. Ją taip pat buvo nusprendę pašalinti. Ji aštuonias dienas meldėsi prie Šv. Teresės Vaikelio Jėzaus prašydama jos pagalbos. Aštuntąją dieną pas tos įstaigos viršininką ateina jauna karmelitų vienuolė ir prašo, kad paliktų tą mergaitę įstaigoje. Iš pradžių viršininkas nesutiko, bet jos labai prašomas prižadėjo tą mergaitę pasilikti įstaigoje. Atėjus mergaitei viršininkas užsipovalė ant jos, kam ji siunčia pas jį kokias tai vienuoles. Bet mergaitė apie tai nieko nežinojo. Tada viršininkas pasiuntė pakviesti tą vienuolę, nes ji buvo nesena išėjusi. Koks buvo nustebimas, kada įstaigos šveicoriai ir kurjeriai pranešė, kad jokia vienuolė įstai-gon nebuvo užėjusi. Tada mergaitė parodė Šventosios paveikslą, ir viršininkas pripažino, jog ta pati buvo pas jį. Tą stebuklą dabar tiria tam tikra komisija.

Jonas Sakas.

SUV. AM. VALSTYBĖS. — Chicagoje 12—15 spalio d.d. įvyko trečioji metinė Tikėjimo Platinimo Draugijos diecezių direktorių konferencija.

Konferencija buvo laikoma Stevens viešbutyje. Pirmininkavo nacionalis Draugijos direktorius Monsign. W. Quinn.

Po pamaldų direktoriai susirinko į paskirtą salę, kur konferenciją atidarė Jo Eminencija Kardinolas Mundelein. Pirmuoju kalbėtoju buvo arkivyskupas Marchetti-Selvaggiani, Šventosios Propagandos Kongregacijos sekretorius ir Pontifikalinės Tikėjimo Plat. Dr-jos prezidentas. Arkivyskupas specialiai atvyko iš Romos dalyvauti diecezių direktorių konferencijoje. Jo Aukštoji Malonybė kalbėjo temoje “Šventasis Tėvas ir Misijos.”

Direktorius Quinn paskui paskaitė Šventojo Tėvo laišką į diecezių direktorius ir į visus kunigus, kurie darbuojasi Tikėjimo Platinimo Draugijoje. Šventasis Tėvas jiems visiems suteikė apaštalinį laiminimą.

Konferencija buvo pabaigta 15 d. visiems dalyviams rytmetį išvažiavus į St. Mary of the Lake, Mundelein, Ill., seminariją. Tenai koplyčioje įvyko pamaldos. Buvo ir Jo Eminencija Kardinolas Mundelein.

Tikėjimo Platinimo Draugijos tikslas yra išlaikyti šv. Misijas įvairiose šalyse.

Stebinantys Italų atpuolėlio kun. Sartori pareiškimas. — Katalikų kunigas Pietro Sartori iš Robbio tuoj po išventimų buvo atsisakęs nuo Bažnyčios ir virstęs socialistu. Dabar šis atsisakęs kunigas kreipėsi į Verecell'o arkivyskupą, reikšdamas noro vėl grįžti į Bažnyčios globą. Savo viešame pareiškime jis sako: “Be jokių sąlygų pasiduodu šventajai Motinai Bažnyčiai; priimu iš jos kiekvieną pažeminimą, kiekvieną pabaudą, nes jas tikrai užsitarnavau. Priimu Šv. Sosto skiriamą atgailą, po kurios vėl busiu priimtas Jėzaus Kristaus avijon ir galėsiu naudotis šv. sakramentais. Nuo laikymo šv. Mišių ir nuo pildymo kitų kunigų pareigų esu susilaikęs, ir visą šį laiką noriu būti ne kaip kunigas, bet kaip paprastas tikintis. Nors savo sieloje bučiau atitaisęs kunigo garbę, bet daug dar turėsiu nusižeminti, didelę atgailą padaryti, kol galėsiu užsidėti kunigo stulą ir kol galėsiu ant altoriaus šv. Mišias laikyti bei sieloms dieviškosios malonės turtus dalyti.

MUSŲ DARBAI

Marian Hills.

Padėkos dienoje 24 d. lapkričio m. mūsų kolegijoje, kaip paprastai kas metai, taip ir šįmet buvo suruoštas moiknių koncertas. Tą dieną atsilankė ant pietų daugelis garbingų svečių. Po pietų didėje salėje įvyko koncertas.

Koncerte daug programo užėmė benas. Šįmet benas yra daug didesnis negu pernai, nes pernai tebuvo tiksliai 12, šįmet gi jau yra 18 asmenų. Bet kadangi kiekvieną metų įstoja į beną keletas naujų vaikinų ir tenai esamieji dažnai pakeičia savo instrumentus, tai benas niekuomet negali būti profesinis muzikų rinkinys. Visgi benas išpildė gana gerai ir labai sunkias muzikos kompozicijas. Ypatingai labai gerai pasirodė rinktinasis kvartetas.

Kolegijos choras sudainavo keleta dainų, kaip "Nors audros užia aplink mus", "Kam šėrei žirgelį", "Kur bėga šešupė". Solo dainavo Petras Biskis (Newark, N. J.) — Gudavičiaus "Leiskit į Tėvynę" ir Naujalio "Malda". Jonas Vosylius sudainavo Aleksio "Graži čia giružė" ir Žemaičio "Lietuva brangi". J. Vosylius pasirodė pirmu kartu ir įtikrino kad jisai esąs geras solistas. Aplamai visas koncertas gerai pasisekė.

Pabaigoje gerb. kun. prelatas Krušas pasakė prakalbą, pažymėdamas kaip yra svarbu jaunimui gilus mokslas ir išsilavinimas. Tiksliai gerai išauklėtas vaikinai gali būti naudingas visuomenei. Įvertindamas lietuvių kolegijos svarbą, pabrėžia, kad pradžia visuomet yra sunki, bet kad tai kas jau padaryta duoda gražios vilties ateičiai. Reikšdamas džiaugsmo savo atsilankymu, jisai linki kolegijos mokiniams Dievo palaimos ir pasisekimo.

Gerb. kun. Prelatui atsakė kolegijos direktorius kun. dr. Navickas, padėkoda-

mas garbingam Sveičiui už atsilankymą ir jojo nuoširdžius linkėjimus. Jisai reiškė nuoširdžios padėkos žodžius ir visiems gerb. Svečiams už jų atsilankymą ir dalyvavimą koncerte, kuris kaip tik jų pagerbimui ir buvo suruoštas.

Be gerb. kun. prelato Krušo buvo dar ir kun. I. Albavičius, kun. A. Baltutis, kun. J. Paškauskas, kun. P. Vaitukaitis, kun. J. Šaulinskas, kun. P. Gasiunas, kun. V. Draugelis, kun. dr. K. Matulaitis, kun. V. Dvaranauskas ir kun. M. Urbanavičius. Visus maloniai priiminėjo ir vaišino vyriausis Tėvų Marijonų vadovas kun. F. Kudirka, Provincijolas.

Po šio koncerto kolegijos mokiniai, vadovaujant savo muzikos mokytojui kun. J. Massey, ruošia Kalėdoms naujas šv. Mišias bendrai su choru ir dudų orkestra. Kalėdų naktį kolegijoje yra Piemenėlių Mišios, kurios prie gražaus giedojimo ir muzikos teikia nepaprasto įspūdžio.

Kadangi kolegijoje yra gerų giesmininkų ir muzikų, tai "Draugo" koncerto rengėjai kviečia ir mūsų jaunas jėgas prisidėti prie "Draugo" koncerto pasisekimo. Mes tikime, kad kolegijos mokiniai labai pajavairins ruošiamą koncertą. Didelis kolegijos prietelius kun. I. Albavičius kviečia pas save naujoje salėje suruošti mokinių koncertą kolegijos naudai. Galima manyti, kad toksai koncertas niekuomet nebutų menkesnis ir už "Draugo" koncertą, kuriame paprastai dalyvauja Chicago garsiausios žvaigždės ir artistai.

Gerai kuomet kolegijoje šalia mokslo nepamirštas menas. Jisai lavina jaunikaičio skonį ir pažiuras, jau nekalbant apie jo jausmų kilnumą. Visa ir mokslas ir menas ir muzika turi tarnauti Aukščiausiam, Kuris suderino ir garsus ir spalvas į vieną gražią pasaulio harmoniją. K.

Amerikos Lietuvių Žinios.

N. MANCHESTER, CONN. — Spalio 16 d. buvo A. L. R. K. Moterų Sąjungos Conn. apskr. suvažiavimas Town Hall svetainėje. Pirmininkė p-lė Blažauskaitė atidarė sesiją su malda. Pribuvo 17 delegačių iš 5 kuopų. Iš svarbesnių raportų, tai išvažiavimas, kuris įvyko liepos 3 d., Hartford, Conn. Pasirodė, kad minėtas išvažiavimas davė pelno \$172.23, kuriuos komisijos išdalinė poniai V. Tamošiuinė perdavė apskr. išdalinkei p-lei Šimoliuniutei. Nutarta to pelno paaukot \$25 "Moterų Dirvai", taipgi \$25 paaukot ponios F. Pikėlingienės misijai. Visos delegatės pareiškė savo kuopų nuomonę, kad stengsis surengt prakalbas ir labai laukia gerbiamos viešnios atsilankant. Pasibaigus sesijoms vietinės kuopos pirm. p-nia Ambrasienė pakvietė delegates prie vakarienės. Valgiai buvo skaniai pagaminti. Garbė manchesterietėms, kad tokios geros šeiminkės. Laike vakarienės kalbėjo Hartfordo klebonas kun. J. Ambotas. Buvo ir kitokių pamarginimų.

MELROSE PARK, ILL. — *Jaunimo vakaras*. Spalio 29 d. Vaidiuno svetainėje įvyko Lietuvių Jaunimo Klubo vakaras, vadinamas "Halloween Dance". Griežė L. V. 36 kp. Paul Simučio orkestra.

Į šokių paprastai susirenka visas kolonijos jaunimas. Buvo ir iš kitų kolonijų jaunimo.

Pasižymėjęs lietuvis. Nesenai gavau pakvietimą aplankyti dirbtuvę, kurioje dirba mūsų kolonijos didžiausias šulas, Katalikų Federacijos sk. pirmininkas ir daug pasidarbavęs kolonijai p. A. Jonča.

P-as Jonča toje dirbtuvėje yra padaręs net dvidešimtis išradimų. Jis ir tą dirbtuvę yra pabudavojęs. Už tai dirbtuvė pakėlė jį į superintendentus.

MILWAUKEE, WIS. — Marquette universitetas randasi Milwaukee, Wis. Tai

svarbiausia to miesto mokslo įstaiga, tėvų jezuitų įsteigta 1864 m. Šiame universitete p. Pranas Galinis dėsto organiškają ir neorganiškają chemiją. Iš viso savo globoje turi 302 studentu. Savo klesoje turi studentų vokiškos, lenkiškos, žydiškos kilmės ir vieną lietuvių Žeką iš Waukegan, Ill.

Mūsų tautietis p. P. Galinis Marquette universitete mokytojauja nuo šio rudens. Jisai yra Lietuvoje gimęs, o augęs Bostone. Bostone jisai mokslus ėjo, išėjo pradedamąją mokyklą, high school ir Bostono kolegiją. Žinomo lietuvių draugo kalbotyrio ir lietuvių kalbos žinovo profesorius Benderio rekomendacija p. P. Galinis gavo scholarship Princetono universitete. Pereitą pavasarį p. Galinis tame garsiaame universitete gavo Magistro laipsnį ir po to buvo pakviestas į Marquette universitetą mokytojauti.

P. Galinis yra nepaprastų gabumų jaunas vyras. Su didžiu pasisekimu ir lengvumu ėjo per visas mokyklas ir augštus laipsnius gaudavo visokiuose dalykuose. Dabar jisai buvo pasukęs į gamtos mokslus, bet nemano juose toliau gilintis. Ketina tobulintis moderniškose kalbose ir atsiduoti kalbų tyrinėjimui ir literaturai. Ateinantį pavasarį ketina vykti į Lietuvą ir kaikuriam laikui užsilikti Europoje.

Svarbu pabrėžti tai, kad p. Galinis mokslus ėjo savomis jėgomis. Iš šalies mažai paramos tegaudavo.

Nors p. Galinis yra didelio kuklumo vyras ir nėra landus, bet svetimtaučių tarpe jisai greit įvertinamas. Marquette universiteto žydų studentų klubas yra pakvietęs jį kalbėti. To universiteto mėnesinis laikraštis pakvietė jį parašyti apie Lietuvą ir lietuvių kalbą. Miesto klubas vadinamas Cosmopolitan Club kvietė p. Galinį pakalbėti. Jisai visur turi didelio pasisekimo.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kodėl Jėzus dangeliui išgydytųjų neleido skelbti žmonėms apie Jojo stebuklus?

J. G., Waterbury, Conn.

ATSAKYMAS. — Jėzus šiuomi norėjo mus pamokyti kuklumo ir nusižeminimo, kad mes, ką gero padarę, neieškotume dėl to garbės pas žmones, bet viską darytumėme tiktai dėl meilės Dievo. Ar duodi išmalda, ar aprupini varguolius, ar linksmini nuliudusius, tai negeisk, kad tave pagirtų žmonės. “Tenezino tavo kairioji, ką daro dešinioji”. Težinie tik Dievas.

KLAUSIMAS. — Kiek kainuoja Visų Šventų knyga su paveikslais?

O. Vaš-nė iš Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — “*Draugo*” knygyne galite gauti už \$4.00.

KLAUSIMAS. — Kaip suprasti kunigo pasakymą: jei sergi, tai eik prie gydytojo, o ne melskis?

Vargšas, Rochester, N. Y.

ATSAKYMAS. — Tamsta tur but nesupratai kunigo atsakymo žodžių prasmės. Tamsta patsai primeni Jėzaus žodžius: “*Prašykite, o bus jums duota*”. Bet šitiems žodžiams nereikia priduoti butinosios prasmės be išlygų. Gi Jėzus butų ne Dievas, jei prašytumei ko pikto ir Jisai tą duotų. Jei koją sulaužęs melsies tiktai: Dieve išgydyk, o neisi prie gydytojaus, tai prašysi stebuklo, o Jisai jų be reikalo nedaro. Prie maldos reikalingas yra nusižeminimas, kantrumas, atsidavimas Dievo valiai, meilė ir malonės stovis. Ar išklausysi kieno prašymą, jei šis, prašydamas spiaus Tamstai į akis? Suprantama, ne! Taigi ir iš Dievo nelauk pagalbos, jei, prašydamas Jį, spiaudysi savo nuodėmėmis, Jam į akis.

KLAUSIMAS. — Aš abejoju apie tikėjimo tiesas. *Vargšas, Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS. — Tamsta abejoji a-

pie tikėjimo tiesas. Ieškok, o atrasi. Ko nesupranti, paklausk kunigų, skaityk šiuo klausimu knygas, o teisybę atrasi, jei tiktai geisi. Nereikalauk, kad pats Jėzus nužengtų tamstai iš dangaus. Per daug reikalauji. Aimanavimas nieko nepadės.

KLAUSIMAS. — Ar į sapnus galima tikėti? *Vargšas, Rochester, N. Y.*

ATSAKYMAS. — Yra sapnų nėko nereiškančių, yra sapnų, kuriuos užleidžia ant mūsų piktoji dvasia, kuri per sapną nori mumyse sujudinti piktas vaizduotes ir palinkimus. Yra sapnų paties Dievo duotųjų. Šitie visados veda prie ko nors gero. Tamstos sapnas sulig tamstos apsakiniėjimu neturi jokios reikšmės. Jisai reikia priskirti prie pirmosios sapnų rūšies.

KLAUSIMAS. — Vieną kartą prieš 18 metų Lietuvoje mačiau Velykų naktį grabe Švenč. Sakramente Jėzaus veidą. Ar tai buvo stebuklas ar taip pritaisyta?

Vargšas, Rochester, N. Y.

ATSAKYMAS. — Kad švenčiausiam Sakramente yra gyvas Jėzus su kunu, siela ir dievyste, tai aišku. Kad Jisai Jame pasirodydavo stebuklingai, tai irgi prirodytas dalykas. Bet tamstos matymas, tai bus greičiau, Jėzaus veidas, kuris labai dažnai yra atspausdintas ant konsekrutųjų hostijų, ir kurį tamsta ir matei.

KLAUSIMAS. — Kas yra siela? Ar tai proto jausmas, ar ne?

Vargšas, Rochester, N. Y.

ATSAKYMAS. — Siela tai ne protas ir ne valia, tai tiktai sielos ypatybės. Viską išaiškinti apie sielą, tai nėra vietos patalpinti “*atsakymuose*”. Aš tamstai rodyčiau nusipirkti knygelę “*Apie žmogaus sielą*” par. D-ras Mira. Tėn rasi plačiau ir suprantamai paaiškinta: kas tai yra siela, kaip ji gyvuoja, koksai jos tikslas.

Lietuvos Žinios

KLAIPĖDA. — Lietuvos vyriausybė 1928 metų pavasarį žadanti pradėti ties geležinkelį tarp Telšių ir Klaipėdos.

Savanoriai Klaipėdiečiai Lietuvos kariuomenėj. — KLAIPĖDA. — Spalių mėn. 24 d. Klaipėdos komendatoroj ėjo priėmimas klaipėdiečių savanorių į Lietuvos kariuomenę. Norinčių stoti buvo labai daug, tačiau dėl griežtos sveikatos kontrolės priimta tik 14 rikiuotei tinkamų vyrų. Sulig priimtųjų noru visi jie pasiskirti į specialines dalis. Iš priimtųjų — 12 ukininčių sunus, iš jų 1 dvarininko, ir 2 beturčiai.

Tado Kosciuškos ainis. — KAUNAS. — Laikraščių pranešimu, Lietuvoj atsišaukė Tado Kosciuškos ainis asmeny inžinieriaus Z. Sinkevičiaus, kurs pretenduoja į Kosciuškos paveldėjimą siekiantį pasakiško didumo — 2½ milijardų dolerių vertės. Mat, Tadui Kosciuškai priklausė žemė, kur dabar išsivystęs Čikagos miestas. Ar nedaili pasaka?

Kiek Lietuvoj gimė ir mirė. — KAU-

NAS. — Biuro daviniais šių metų pirmą pusmetį Lietuvoj buvo 12,166 sutuoktuvės arba 470 daugiau, negu pernai; gimė 35,229 kūdikių arba 2,206 daugiau, negu pernai; mirė 22,376 žmonių abiejų lyčių, arba 4,350 daugiau, negu pernai.

Šiomet gyventojų mirtingumas metų pradžioje buvo didesnis dėl gripo epidemijos.

Kap. Gustaitis išrado naujos konstrukcijos orlaivį. — KAUNAS. — Š. m. spalio 19-tą dieną lietuvis lakunas kapitonas Gustaitis demonstravo jo paties išgarvotos konstrukcijos lėktuvą — orlaivį.

Tuo tikslu jis nuskrido Rygon, bet grįžtant atgal, dėl motoro defektų turėjo nusileisti prie Lielupės prieplaukos, 15 kilometrų nuo Mintaujos. Lėktuvas sugedo.

Apie tą kelionę ir apie kap. Gustaičio naujos konstrukcijos orlaivį rašo ir užsienio spauda.

— o —

Skaitykite Ir Platinkite “Šaltinį”

Ar žinai, kad ėjęs dar prieš Didįjį karą, “Šaltinis” su gražiu geltonu viršeliu, yra didelis, pigus, rimtas, įdomus, paveiksluotas savitraštis.

“ŠALTINYJE” bendradarbiauja Lietuvos Universiteto profesoriai, mokslininkai, dailininkai, poetai, rašytojai ir visuomenininkai.

“ŠALTINIS” yra plačių visuomenės sluoksnių mylimas ir gausiai skaitomas nes:

“ŠALTINYJE” yra žinių iš viso plataus pasaulio ir iš tėvynės Lietuvos.

“ŠALTINYJE” yra įdomių straipsnių iš įvairių mokslo šakų apie žemės ūkį, apie sveikatą, apie žemės ir dangaus kūnus, apie šeimynos, mokyklos ir jaunimo reikalus ir t. t.

“ŠALTINYJE” rasi įvairių apysakų, faljetonų, eilėraščių, teatrui veikalėlių ir kitko. Beto, rasi daug malonių juokų, įvairumų ir daug gražių paveikslų.

“ŠALTINIŲ” pažinęs neapleisi jo, bet vis kas kart daugiau ir daugiau pamylėsi, kaip geriausių savo namų gaivintoją, juo labiau kad jis nuolat tobulinamas.

“ŠALTINIO” kaina: metams 12 litų, pusei metų 6 litai, vienam mėnesiui vienas litas. UŽSIENIUOSE DVGUBAI. Norintiems susipažinti vienas Nr. siunčiamas dovanai.

Redakcijos ir Administracijos adresas: “Šaltinis” Marijampolė. (Lietuva.)

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Ištautėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoje gimusių lietuvių. Kitos tautos mus nustumia, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausime? Turime išsiaukti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo įkurti bernaičiams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išsivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad busimoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai murų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštajai mokslo įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai rumų. Plati visuomenė, kurios labui dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei vienas Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jūsų centas bus pavartotas ten, kur Jūs jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbams Tamsta ištiesi pagelbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sulyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsisakykite paremti lietuvių bernaičių Kolegijos. Malonėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jūsų skirtą auką ir atkirpę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS 2334 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką dol. c.

MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ĮSKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas () moka sulyg išgaitės	Nuolatinis Remėjas () moka \$3.00 į metus	Amžinasis Remėjas () moka \$50.00	Garbės Remėjas () moka \$100.00	Kolegijos Steigėjas () moka \$500.00	Dienos Uždarbį () \$.... c...	1000 plytų Kolegijai () \$25.00	siūnčiu \$.... c...
--	---	--	--	---	--------------------------------------	--	------------------------

Mano adresas

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų, gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laivą". Amžinieji inėšę \$50.00 pasilieka Remėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laivą" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.